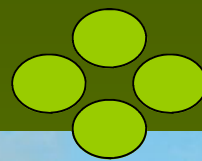


# KREUZE

nummer 42

maai 2013



*Verhoalen*

*gedichten*

*verskes*

**rondzendbraif**

**of**

**[www.kreuzekeuze.nl](http://www.kreuzekeuze.nl)**

*nijs*

***in t Grunnegs***

# KREUZE nummer 42

8e joargang

redaksie:    Tekst: Bert Wijnholds

Opmaak: Henk de Weerd

Redaksieadres:    Atensheerd 114  
37 TE Groningen  
tel. 050 8517804

Stroombraifkes:

[bert@kreuzekeuze.nl](mailto:bert@kreuzekeuze.nl)

[henk@kreuzekeuze.nl](mailto:henk@kreuzekeuze.nl)

*Vrij rond te sturen; nait zo mor wat overnemen van schriefster/schriever*



Op de webstee [www.kreuzekeuze.nl](http://www.kreuzekeuze.nl)  
Kin je dizze en de veurege òfleverns vinden.  
Binnenhoalen en oetprinten kin doar ook.

**Ook t NIJS wordt doar deurlopend biehouden.**

**As je wat veur dij rubriek hebben, stuur t mor noar ons tou.**

KREUZE 43 komt oet begun juli  
Biedroagen kin j'opsturen tot  
24 juni 2013

## INHOLD :



Wandeln -	3
Jan Huttinga	
Veur de wind -	4
Henk de Weerd	
De dood van Vera Reker	4, 5, 6
Jan Huttinga	
Vismaart -	6
Jan Hoiting	
t Oldambt -	7
Willem Friedrich	
Soldoat van Oranje -	7, 8
Willem Friedrich	
Kindergebed -	9
Jil Wildenga	
Drij widde rozen veur Antonio -	9, 10
Anna de Vries– Maarhuis	
Veurjoarstango -	10
Coby Poelman– Duisterwinkel	
Mobieltje -	10, 11
Bé Kuipers	
Gedichten over Libanon -	11, 12
Jan de Jong	
Advertenzie -	13, 14
Henri Wierth	
Drokte, n Nije boksem -	14,15
Jan de Jong	
Oetlaggen, Volk van God -	16, 17
Roel Sanders	
Grunneger ode aan Jopie Huusman-	17
Joop Klompjen	
t Ènne der tieden -	18, 19, 20
Giny Luth	
Gadderbouk -	20
Bert Wijnholds	
Foabels -	20, 21
Nane van der Molen	
Stroom -	21
Nane van der Molen	
Jonge Lindebomen -	21
Hanne Wilzing	
Gelukkeg in de regen -	22
Bert Wijnholds	

# WANDELN

DEUR DE ZUMMERSTROAT  
WOL E NAIT  
DEN LAIVER REGEN

DOOK  
OOK GOLD  
GAIN ZUNNESTROALEN

NAIT DEUR DE  
ZUMMERSTROAT

DE STROAT MIT  
VROLEKE GEZICHTEN  
EN ZUNNEBLOUMEN  
EN BLOUMBAKKEN ONDER  
T ROAM

NEE

LAIVER REGEN  
DOOK  
OOK GOLD

PAAST BETER BIE  
ZIEN

BOLHOUD



JAN HUTTINGA

## veur de wind.....

laaiwerke  
 hoog in de lucht  
 zingt zien verske  
 veur mie  
 trappers al stil  
 broezen bluiende  
 kezebloumen in  
 de baarm nog  
 aalaan veurbie  
 wat n genot  
 hier te fietsen  
 op de weg  
 langs t knoal  
 veur de wind  
 mor dammeet  
 mot k ook  
 nog weerom.  
 over dij rötweg.



## Henk de Weerd



## De dood van Vera Reker (20)

Vervolgverhaal van Jan Huttinga

*Ze hebben der roezie om kregen en hai het, dou e t maal vel om haar, heur n beste bats verkocht. Ze kwam ook nog mit heur fiene koppie aargens tegen aan. Klabats, zo dood as n pier. Dat Bertil Marnixs roare knopen aan jaas het, hebben wie zulf zain."*

Dubbeldam keek achter Ester Edens noar t grode widde bord. Doar zat n foto opplakt van Bertil Marnixs. Zo'n rood magneetje zat op zien veurheufd. Hai leek wel n goeroe mit verwilderd ge-

zicht.

"Zo is t goan", zee Philip Bakker. Hai keek Dubbeldam en Edens om beurten aan. Dou keek e op zien blok.

"Op n zeker ogenblik komt Bertil Marnixs der achter, wat der aalmoal speelt. Zien laifje is nait hailendal zo as e denkt dat ze is. Hai wil heur of votdoalek wat aandoun mit zien gekke kop. Of hai wil mit heur proaten, of roezie moaken. Driest gaat e op pad en komt in de Olderman State. Doar gebeurt wat doar is wat veurvalen en dat zuiken we loater oet. Hai helpt heur mit n gedrogeerde kop of mit n vergrèlde kop, of baaident noar d'aander wereld."

Dubbeldam wees mit n geel potlood noar Flip. "Den gaat e noar heur hoes, buurvrauw overlapt hom en hai zegd dat e van plietsie is. Scheet van n buurvrauw geft hom sleudel van Vera's hoes en meneer hoalt alles wat e mor vinden kin vot. Wat hai al wait en wat e denkt, komt oet. Vera Reker het n manuscript kloar, woarvan t mainste deur hom bedocht is. Ze het hom bekeukeld en het alles aigenlieks stolen. Den moakt e n fout. Sleudel geft e nait weerom. Taande van Kootje stapt oet lift as wie der veur stoan te wachten en... Bingo."

"Mor wat mos e den achter in toen bie Ko zien sloaplanten?", zee Ester Edens.

"Doar hebben wie t moordwapen vonden. Doar haar e ja gain waark. Toch roar om dat ding doar neer te smieten. Manlu, t puzzeltje klopt oardeg, mor is nog nait compleet. Stel die veur, hai komt deur toen in keuken. Verinneweerd heur. Zuikt bie de balie heur spul biemekoar en den weer deur keuken en weer vot. Vera Reker ligt sikkom veur deur in poul mit bloud. Hai is deur veurdeur vot goan. Stel, hai is deur de hal via veurdeur weg goan. Den kin e dij deegroller nooit in toen kregen hebben. Der klopt wat nait. Waren der ook videobeelden veurhaanden?"

Flipje schudkopte wat. "Wil ik mien vrundin Stallinga wel eefkes noar vroagen. Heb ik ook nait echt in mien gedachten, dat ik camera's zain heb."

"Elkenain het n alibi veur de dag en nacht van de moord. Klopt aalmoal as n swellende vinger. Mor bie Bertil Marnixs stoekt t. Hai lult der mor wat in om. En dat moakt hom extra verdacht."

Dubbeldam ston op en kreeg zien jaas. "Ester, Flipje. Bedaankt veur joen flaauwe proat, meschain is e ook nog wel n leugenpuut. As je

zo goud binnen mit de schilderskwast en mit woorden. Den bin je veurvast ook n grode leugenpuut”, zee e en luip vot.

Flipje bleef zitten en keek op zien schriefblok.

“Ik wait t nait meer”, zee e.

“Tomorrow is another day”, zee Ester. Ze mos goapen. Ze pakte heur tas. Dee heur schountjes weer aan en keek noar Flip.

“Ik knoei nog eefkes deur”, zee e mit n zucht.

Dubbeldam foeterde. Hai gaf aine onner oet de zak. Dat dee e overtugend. Hai sputterde in zien mobieltje of t niks was. Dou kwam t ding mit n smak op buroblad deel. “De pers begunt lasteg te worden. Wat wie wel nait denken. Zo'n kunstenaar as Bertil Marnix opsloeten.”

Ester keek in n stoapel pepieren. t Wuir stoadeg aan tied, dat dit zootje regeld wuir. Der lagen nog meer stoapels te wachten. Hou meer ze las en hou meer ze veur t grode widde bord stond te kieken, hou meer ze gedachten kreeg dat der wat nait in orde was. “Woarom gaf dij clown n adres op in Engeland?”

Philip Bakker kwam binnen. Jeugdege overmoud. n Vrizze jong. Dubbeldam kon hom as e zo dee wel schaiten. “Oet vervretenheid of onner invlood van drugs. Schilders hebben t ook altied over t licht’, zee e. “Meneer het gain alibi. Hai zegt dat e bie Wilma was. Blift n vrag over. Wel is Wilma?” Ester sprong in t ind. Ze kraabde zuk op kop. Pakte heur mobiel en legde hom vot weer op t buro.

“Verrek, dat is woar ook. Wilma van der Stee zol hier gustern kommen. Ik haar heur vragd. Wie binnen weg gaan en...”

Flipje keek heur aan en schudde wies mit kop.

“Gaint meer west!”

“Den mouten wie der mor maank vandoag”, zee Ester schuldbewust.

Dubbeldam keek heur aan.

‘Dizze taande het ook n verhoal en dat wil ik groag heuren”, reudelde Ester. “Waist wel, ik luip heur tegen t lief, dou ik nog ais kieken wol in Marnix zien hoes.”

Dubbeldam nikkopte en wachtte. “Goan we noar heur tou of loaten we heur hierkommen?”, vrug e.

“Wie gaan der maank. Ik wil doar nog wel ais n piepke mit heur proaten.”

Wilma van der Stee zat in t atelier en keek veur

zuk oet. Heur hazzens waarkten op volle kracht. Veur heur op grond lagen grode vellen pepier. Op elk vel ston Vera Reker. Wilma van der Stee ston op en pakte n grode vlès mit swaarde inkt. Ze luit n fien stroaltje inkt op de taikens valen. t Sputterde. Dou luip ze over de vellen papier en schoof mit vouten ofdat ze n peuk oettrappen wol. In twij minuten tied was der van t waark van Bertil Marnix niks meer over. Vievenvatteg schetsen bestonden nait meer. Wilma schraaide en schraaide, ze greep n mes van n waarktoavel. Ze luip noar de grode schilderijen aan de muur en Vera Reker keek in ale glorie weerom. “Doe galleg rötwife”, siste ze.

Philip Bakker luip over t grasveld van de Olderman State. Hai was op zuik west noar camera's. t Was hom wel duudelik, dat zukse zoaken hier nog nait aankommen waren. t Was aaltenduvel luxe, mor n bewoakingssysteem was der nait. Hai was onnerwegens noar zien auto. Der wuir van hom verwacht, dat e weer in de papperazzen van Vera Reker doeken zol. Mor hai luip hier zo lekker. Hai kreeg sums schele kopzere van papperazzen. Kootje in zien grode blaauwe overall swaaide noar hom. Philip swaaide weerom. Der luip n grode heeg noar achtern tou. Achter grode beukenheeg lag de toen woar Ko boas was. Der was n gedailte mit Engelse borders mit n bloumenpracht, dij zeer dee aan ogen. Philip Bakker luip wieder noar achtern. Links van hom, braide, grode grasvelden mit oetwaaiernde kastanjebomen. Bie n grode vierpartij stonden de treurwilgen. De takken slierden deur t wotter. Rechts van hom de bloumentoen en gruintetoen. Mit slingerwegjes van rooie stainslag. De gruintetoen. Alles in rechte vakken en prachtige bakken mit grode glasroamen. Doar achteraan zol dij snakkerd van n kok wel zien kruden hoalen. Of meschain luit e dat wel doun deur zien ondergeschikte van der Velden. Philip kwam aan t ind van t spultje. Hier achter op Olderman State was boudel n lutbeetje biemekoar frummeld.

t Leste stuk van de heeg was nait hailmoal dicht. Der luip wat stiekeldroad deur en achter bie sloot onner bomen, waren de beukjes aan t verpietern. Doar wol niks gruien. Zo groots as de entrée was aan veurkaant van Olderman State, zo schieterg was de achteroetgang. n Simpel wit hekje mit wat schafzakke poaltjes. Hier en doar wat stroekerij.



Tja, docht Philip, hai stak zien haanden in buuts, dit is veur t personeel. t Zel ook nait zo wezen. Wied vot van de grode belangrieke wereld van grandeur en geld. Zo gaat dat nog aal.

Kootje kwam der aanbentern. Hai speerde wat mit aarms en stroekelde sikkom over zien grode stevels "Meneer, meneer, ho ais wat even!!"

Philip Bakker nikkopte. Hai stopte mit pulen en keek toenman aan. t Duurde eefkes. Aigenlieks dochde aan Katja, dat ze vanoavond noar de film gingen. En aigenlieks nog meer, wat ze den noatied doun gingen.

"Dat is meroakel mooi, Ko."

"Ik heb t nait votdoan, ik denk dat t hoaren binnen. Der zat ook zo'n schier rood strikje bie. Oh en dij rook lekker."

Bie Philip Bakker de jonge agent begon wat te doagen. Wat zee dizze goie jong nou? "Hou n rood strikje?"

"Kiek hier", zee Ko. Hai wees mit zien voele vinger noar n stiekeldinkje n meter overzied. "Hier zat n meroakel schier rood strikje."

"En waar is dat strikje nou?", vruig Bakker.

De man wees noar zien kas. "In mien kantoor", zee e. Hai grijnsde van oor tot oor.

"Dat is goud bedocht Ko. Kantoor!!! Joa man dat is goud."

Ko de toenman, draaide zuk haalf om en luip in richten van bloumenkas. Philip keek vernijs noar t stiekeldroad en dee votdoalek n paar voamen achteroet. "Ik kom der aan Ko, mor ik wil hier nait deur t stiekeldroad kroepen. Woar kin ik nou beter langes lopen." As n speer vloog zien blik over grond en hai dee nog n paar voamen achteroet. "Is plietsie hier achter ook west?"

Kootje schudkopte wat en kraabde zuk achter oren. "Nee, dat denk ik nait. Ze binnen hailendal veur bie de pladde bakken veur de sloa west. Ik denk t nait. Hier is ja ook niks te zain. Hier gebeurt ook ja sikkom nooit wat. Ik mout aalgedureg achter dij widde krengen aan zitten, dat ze mie hier nait deur kommen. Ik heb aal drij maal vroagd om kukengoas. Den krieg ik boudel beter dicht. Mor ja, dat mag weer nait. Kiek, doar is n hekje in heeg, goa doar mor langes."

Flip Bakker greep zien mobieltje, mor bedapperde zuk. Hai wol bellen, mor dee t nog nait. Hai mos eerst wat zain. Kootje mos hom eerst wat zain loaten, den zol e bellen. Hai luip op n drafje noar t hekje en ging doar achter de toenman aan, dij mit grode pazzen noar zien 'kantoor' luip.

Dubbeldam greep aarm van de roazende vraauw net beet, dou ze wol oethoalen noar t schilderij. Hai draaide heur aarm om en t mes vuil op grond. De vraauw keek Ester Edens aan en begon te schraaien. Ze zakte deur de knijen en schokte en gierde en snötterde, dat t n laive lust was. Ze kwielde op holten vlouer.

Ester zakte ook deur knijen en knielde noast heur en slug n aarm over scholders van Wilma van de Stee. Der vuilen dikke druppen op de holten vlouer.

(wordt vervolgd)

Jan Huttinga



## Vismaart

In ale vrougte loop ik in Stad deur Herestroat en Koale Gat. Op Vismaart vuil ik dizze mörgen n grode stilte, zunder ale zörgen dij dag mie in t veuroetzicht stelt.

t Verrast mie! Ik har ja nait verwacht het plaain te zain in dizze stille pracht. Alles nog ainvoudeg swaart en wit, bloots n doeve dij op n staine schit. Ik wor der rusteg van in t haart.

Mor dammeet is dit aal weer doan, den vandoage, mörgen en veurtoan broest hier weer t doaglieks leven. Ik genotter doarum nog mor even van dit stil genut veur mie allain.

Jan Hoiting

## t Oldambt



Woar aans binnen de luchten  
 Zo blaauw en vris  
 de wolken zo wit  
 t licht zo aans  
 t laand zo liek en riek  
 tou wiet achter Dollerd diek

n Mondrioans landschop  
 van kleurriekke vlakken en  
 strakke lienen.  
 In de klaai kiemt de toukomst  
 en wuilt verleden.

t Volk hecht aan heur woddels  
 en kikt noar t nije  
 zunder veul woorden.

Hai vergraimt ze nait.

Dat is t Oldambt.

Willem Friedrich

## Soldoat van Oranje



“Doar mout t woaraargens wezen,” zee plietsie  
 Jansmoa tegen zien kelegoa.  
 Langzaam reden de baaide agenten in heur  
 Volkswaagenkje deur d’polder richten  
 t hoeske van Bertus Neuze. Ook n fietslanteern

dansde dij duustere, mistege oavend over t pol-  
 derweg en dook as n schim oet de mist op.  
 Jansmoa stuurde d’auto rusteg aanzied om te  
 veurkommen dat e de man van de zokken rieden  
 zol. Dou de fietser heur veurbie ging keken ze  
 baaiden liek in n poar gloeiende zwaarte ogen dij  
 verswonden in de duusternis.

Bertus Neuze was gain onbekende van de pliet-  
 sie. Bertus was biezunder, n Ainzaalm dij zuk aal  
 meer van de wereld òfkeerd haar en in de polder  
 n teruggetrokken leven laaidde. Sums zaggen lu  
 hom mit n geweer rond t hoes lopen. Den mos  
 der n muske aan leuven. Mor dat was zien ruste-  
 ge kaante. Der wazzen ook mementen dat e mit  
 zien geweer deur de klai benterde en hard reer-  
 de: “Schait dood, tou schait dood, dat is n bevèl.”  
 Den schoot hai wild om zuk tou of hai t tegen n  
 hail leger opnemen mos.

De bureen wozzen nait veul oet zien verleden.  
 Bertus was n old-Indiëganger, zo as ze zeden.  
 Zien zuster haar n moal verteld dat e in 1946 op-  
 roupen wer en noar dat verre land sturd om dail  
 te nemen aan politionele aksies. Nederlandse  
 soldoaten mozzen Indiërs onder de doeme hol-  
 den, desnoods mit geweld. “De Staat zij gepre-  
 zen”, haar Bertus plechteg zegd dou hai mit plun-  
 jesak op nekke op boot ging. Zien moeke haar  
 der nog gauw n Grunneger dreuge worst instopt  
 en hom de bosschop mitgeven: “Komst toch wel  
 weer mienjong hè, en dou gain verkeerde din-  
 gen.”

Bertus haar t nait wieder schupt as n ainvoudig  
 soldoat van de ‘7 December Divisie’ en von dat al  
 méér den zat. Hai haar wat tegen gezag, strepen  
 en baalken. De Nederlandse soldoaten mozzen  
 der goud achter tou om de Indiërs onder de doe-  
 me te hollen En t ging der voak wat roeg aan  
 tou. n Mensenleven was nait veul weerd.

“Der mot doar in Indië wat veurvalen wezen,  
 aans kom je doar toch nait haalf gek weer vot”,  
 wos Jansmoa. “Hai het aaltied spinnen in de kop  
 hollen... en was baange veur n gaist dij hom hier  
 in t polder nog vinden kon, om mit hom òf te re-  
 ken. As Bertus n keer weer te roeg mit zien ge-  
 weer omsprongen was, den mos plietsie der  
 heer. Nou was t weer zo wied. Hier most we-  
 zen... t hoeske van Bertus dook in de mist op as  
 n ailaand in d’ocean.

Rusteg deden baaide mannen t hekje open en  
 luipen op vaarveloze achtedeure tou. Deur n roe-

tje schemerde voag wat geleg licht. Jansmoa beukde op deure en ruip: "Volluk." Mor aal wel der kwam, Bertus nait. Jansmoa stödde mit scholder tegen deure aan, dij kroakend open schoot. Baaide agenten luipen vot deur noar t keukenkje of wat der veur deurgoan mos. Nette boudel haar e der nait van.

"Bertus.. woar zitst," mor t bleef doodstil. Katte veur de potkaggel rekde zuk goapend oet, slingerde wat mit steert en gong der weer bie liggen... meer leven was der nait in t hoeske van Bertus Neuze. Mit heur zaklampen beschenen ze de ruimte dij vrouger n ordentelke woonkoamer west was. De lichtstroalen bleven rusten op n poar vouten mit grode goaten in de zokken. De lichtbundel kroop troag over n liggoam van n wat roege kerel dij stokstief haalf onner toavel lag. Zien doodse grêle ogen wazzen richt op t franje van t pluchen toavelklaid, "Dood," Jansmoa knikde en zee "zo te zain, joa," sweeg wieder en keek om zuk tou. Aan t broene behang hongen wat kromtrokken fotootjes woar n montere jongkerel in n legerpakje opston. Mit n segretje in de mond leunde de soldoat tegen n palmboom. Op n aander ploetje wazzen n kop-peltje jonge soldoaten op n Pasar te zain. Bertus ston lagend veuraan. t Zag der vredege en vrolek oet. Doar op versleten kokesmatten lag dij lagen-de jongkerel van dou, dij nou bie zetten t pad goud biester was. Was der sproake van moord, baide agenten haren gevuil dat t verleden Bertus inhoald haar. Welk gehaim druig dij dode doar onner toavel mit zuk?

"Mannen roei als vergeldingsactie deze kampong uit..," brulde de kommedant tegen zien soldoaten. Hai zag achter ale Indiërs n vijand en woar mit ôfrenkend worren mos. Ook mit weerloze vraauwlu en kinder. Bertus luit zuk nait mitvuiern op collectieve woanzin van wat zuk doar vot ôfspeulen zol: dood en verdaarf. De eerste schoten vuilen. Van achter t stroekge-was legde Bertus ook aan. Hai twivelde: dit kon je nait doun. Van alles spoukde hom deur de kop, Hai doch aan zien kinderjoaren en de boschop van zien moeke soesde hom deur de kop: "dust gain verkeerde dingen mejong hê". Nou haar e d'opdracht om onschuldege mensen aan te valen. Aal veur de goie zoak... joa, joa! Der knapde wat bie Bertus en ruip e inains: "vaal

dood mit mekoar, ik dou hier nait laanger aan mit! En smeeet zien geweer in de stroeken en brulde: "Ik goa noar hoes!"

De kommedant nam dat vanzulf nait, wêr wild en brulde dat soldoat Neuze n verroader was en n dainstwaigeroar. "Dien straf is," en de kommedant greep doarbie n weerloze vrouw bie heur kleurrieke sarong en kwakde heur tegen n mure. Dou commandeerde e: "*Sodaat Neuze laat zien wat je waard bent, schiet deze vrouw dood. Laf-bek, schiet dat mens dood. Schiet, zeg ik je, dit is een dienstbevel... VUURRRR!!!*

Nog aaltied gaalmdde t woord "schait dood dit is n bevèl" deur Bertus zien kop, dij der gain road mit wos. Dij dode Indische vrouw bleef hom in kop spouken. Mor slimste wazzen dij gloeiende ogen van heur man dij hom zo vol hoat aankeken haren en ruip nog net veur hai ook ôfvoerd wer: "Ooit bist doe aan de buurt k wait die te vinden, woarst ook touholst."

Duurde mor even of t hoeske van Bertus was vol plietsiemensen op zuik noar sporen van de doader. t Ainegste wat ze vonden was n kris mit n holten handvat waarop mooie Indische figuren sekuur oetsneden wazzen." t mes stak dwars deur n foto oet n ver Indisch verleden. "t Zel n souvenir west wezen," zee Jansmoa.

Dijzulfde oavend fietste der n man over t polderweg noar d'uutterdiek, langs de verloaten barakken van t vrougere ambonezenkamp. Hai struunde over diek en kwelder richten t Wad. En lösde as vanzulf op: in t duuster van de nacht.

### Willem Friedrich



Mit dit verhoal het Willem in 2010 d'eerste prijs wonden van de Grunneger schriefwedstried in t Oldambt





## Kindergebed

Moeke wilt mie wel vergeven  
As ik die verdrait doan heb  
As ik nait aaltied de vreugde  
Van dien levensdoagen bin

Mogst doe mie meschain ais sloagen  
As ik die verdrait doan heb  
En t dut zeer, mien laive moeke  
Din heb ik veur die begrip

Wanneer wie soamen schraiven kinnen  
Van angst en piene, moeke  
Den kikt God vol erbaarmen  
Op zien minsenkinder tou

Dou k geboren bin mien moeke  
Kwam ik uut dien waarme lief  
Zomor in de kolle wereld  
Woar k nou aal n tied verblief

Hest doe ook begrepen moeke  
Wat ik aal deurmuik doudestieds  
Dat ik t van hail vèr mos hoalen moeke  
En ook slim allinneg was

Dat dee mie verdrait mien moeke  
Doarom heb ik aaldeur schraifd  
k Wait dat dee die ook verdrait  
Troosten wie ons mit doeke doeke

As wie soamen schraiven kinnen  
Van angst en piene moeke  
Den kikt God vol erbaarmen  
Op zien minsenkinder tou

Doe bist nait meer bie mie moeke  
Hail laank is t al weer leden  
Dastoe mie allain luitst moeke  
t Dut mie nog ale doagen verdrait

Sums schraif ik nou allinneg  
Van angst en piene moeke  
Mor God kikt nog ale doagen  
Op zien minsenkinder tou

Jil Wildenga

## Drij widde rozen veur Antonio



Hier zit k nou denkt Elisa, in Griekenlaand, in mien blaauwe klaid, stoef bie blaauwe zee. Veul lu groalen van waarme zun, n soesderg windje, mor bloudhait.

Antonio heur grode laifde. 'Woarom bin k hier aiglieks.' Elisa heurt zokzulf haardop proaten. Twij doagen is zai hier. In Nederlaand haar zai t goud in heur kop hou aal mos en zol. Drij widde rozen zol zai kopen goan. Woarom drij en gain twij? Elisa het nait aal meer op rieg, wat is der wel nait heergoan?

Sikkoms drij joar haren zai scharrelderij, nkander tegemuit kommen in n bar. Vekaanzilaifde zol joe zeggen.

Ôflopen week kreeg Elisa n maal droadpost oet Griekenlaand.

Antonio was oet tied kommen. Hai haar aan t racen west mit zien sportwoagen en dou is Antonio oet bocht vlogen en over kop mit dat kreng. Zomor oet tied, oet heur tied. Verlaifd wazzen zai op nander, dou wer t laifde. Traauwen haren zai geern wild mor zien ollu haren doar gain kiek op. n Wicht oet Nederlaand mit n jong oet Griekenlaand, dat kon ja nait. Antonio en Elisa vonnen dat t wel kon. Aal mos in gehaaim. Ôfsproaken moaken in n hotel of aargens aans.

Nou zit k hier, mit zoveul verdrait en troanen, denkt Elisa. Zoveul troanen kinnen nait in heur buusdouk.

In aal stilleghaid komt der ain noast heur zitten op dikke stain. n Olde vraauw zit noast heur, geft heur n lap. 'Wichtje, wichtje hest zoveul verdrait? k Haar die aal n zetje zitten zain. Dochde glik om mit die proaten te goan. Mor as ie n fremd minsk zain, doun joe dat ja nait zo gaauw.'

'Wat is der wel nait heergoan?' Din begunt Elisa heur aal te vertellen. Over Antonio, vekaanzie, heur laifde, heur traauwen mit Antonio. 'Nou is hai oet tied en mout k noar begroafploats in dizze stad.' Drij rozen wol zai geern bie Antonio deelleggen. Geloof, hoop en laifde. Olde vraauw zel mit heur mitgoan mor nait wieder as t hek.

Zo is Elisa allinneg op begroafploats woar zai

aan zuik gaat. Boudel is ook zo groot, stoer om aal te begriepen. Din in ain moal staait zai bie graf van Antonio. Sirtaki heurt Elisa op achtergrond. Mit grode ledders staait doar 'ANTONIO' Op staain stoef bie hom gaat Elisa zitten, mit drij widde rozen.

Nog ainmoal draait zai in t rond mit heur schiere blaauwe klaid. Antonio haar geern dij klaid bie heur zain. Zien noam. Nog ain moal zien noam aanroaken in Griekenlaand. Op knijen deel valen gefit zai heur leste troanen aan Antonio. Drij widde rozen veur heur grode laifde. Geloof was der, hoop nait zoveul, laifde zoveul te meer. Antonio, mit waarme groutnis oet Nederland.

Din gaat Elisa stoan, nog ainmoal in t rond veur Antonio in heur blaauwe klaid. Klaid zel zai noeit vot doun. n Waarme miemeroatsie. Din staait Elisa weer op pad boeten t hek.

Olde vraauw het zai nait weer zain, mor dat dut ook niksnaks. Ain dij noar heur luusterde in Griekenlaand. Wied vot, mor in heur haart stoef bie. Drij widde rozen veur Antonio.

### Anna de Vries-Maarhus



Op oadem van de wiend  
danst roze bloesem zaacht  
de veurjoarstango,  
n week leden  
was de boom nog koal,  
ien schoarse openingen  
wachten appelbomen.

Acht doagen ien t joar  
duurt dizze lentetooi,  
de halve buurt is uutlopen,  
wachters zuchten  
o wat is ze mooi,  
den vaalt ze uutbluid  
as confetti over 't groen,

zo opent dizze tango  
ien feestklaid t seizoen.

### Coby Poelman-Duisterwinkel

<http://dichteningroningen.blogspot.com>

## Mobieltje



Ze was haile dag noar heur vriendin tou west. Dij is lestdoags verhoesd. t Nije hoes mos haildaal henneld en vannijs vaarfd en behongen worden, n dikke put. Zai het heur vriendin holpen. Noa n drokke dag, mit op t lest nog even n puut petat mèt, komt ze weer thoese. Ze is muid, gaat op baank onderoet liggen. Hè hè, even poesten en wat tv kieken. Geft niks wat ter veur is, as t mor beweegt... Gain gezoes aan kop nou.

Din gaat heur mobieltje over. Ze nemt op, kikt nait op t schaampke noar noam of nummer, mor dinkt dat t heur vriendin is en begunt votdoalek van waal te steken. "Hé wicht, hes nou al heimwee noar mie? Ha, ha, ha... Ik zit net lekker mit n glaske wien veur tv mit bainen op toavel. t Was n dikke put, mor wie hebben hom der oet, nait din?" Dat doun ze as vriendinnen voaker, nog even noaproaten veur telefoon. Binnen ze haile dag bie nkander west, mouten ze soavends nog weer ales vannijs beproaten.

Aan aander kaant van lien is n man mit n stem dij liekt om dij van heur vriendin. t Is n vrij hoge tenorstem. Zodounde het ze haildaal niks ien de goaten. Man aan aander kaant dut wat verbiesterd. Hai haar dit zeker nait verwacht en haktelt wat: "Hou eh... bedoulen joe, eh... heimwee..., dikke put?"

Zai begunt wat onroad te roeken: "Mor mit wel spreek ik din?"

Man: "Mit Henk."

Zai: "O mit Hénk! Nou, ik heb nuigen al kregen heur, vanmörge mit post. Bedankt en nog felesiteerd mit joen jubeleum. Wat n eeuwgehaid nait, honderdjoareg bestoan. En ik kom aankom zodderdag ook. Ik verheug mie der op mien vrougere klasgenoten weer te zain. Liekt mie haile mooi tou."

Ze het n dagofwat leden via gewone telefoon contact had mit heur neef, Henk. Henk organiseert n reünie van legere schoul ien heur geboortedörp. Henk beloofde heur dat ze ook n nuigen krieggen zol.

Man: "Grmf... Nuigen..., reünie? Woar heb ie t

over vraauw?"

Zai, nog aalweg ien veronderstellen dat dit heur neef is, luustert mor haalf: "Mor woarom belstoe mie nou din mobiel, hou komstoe aan mien mobiele nummer? Doar bin ik ja zo zuneg mit. Oet vaaileghaid geef ik mien nummer nait zo gaauw aan n aander, wais wel?"

Man: "Ja, dat wait ik ook nait."

Zai het nou toch blikboar ien de goaten dat ter wat mis is: "Binnen joe din gain familie van mie, binnen joe din nait Henk Fokkens oet Veendam?"

Din moakt de man hom noader bekend as Henk Wildeboer oet Waarvem. Kleur schut heur oet en ze makt doezend excuses: "Sorry meneer heur, neem mie toch nait kwoalek. Mor ik bin net thoes van mien vriendin en ik docht dat dij mie opbelde. Van dat zit zo, mien vriendin is schaaiden en het net n nije wonen kregen. n Schiere wonen, doar nait van. Mor nait slim hemmel. Zodounde heb ik heur vandoag hulpen mit schonen. Dat was n dikke put, mor wie hebben t kloar kregen. En wie bennen der nog nait, want der mout ook nog vaarfd en behongen worden. Ach ja, der komt n bult kieken bie n verhoezen, nait din? Ik zeg al-tied mor zo, verhoezen kost beddestro. Is t nait zo din? Zo is t ja..."

Mor woar was ik nou bleven? O ja, aal dij tied dat mien vriendin gain wonen haar, woonde ze bie heur moeke ien en haar ze n haile zet gain vaaste tillefoon, allain heur mobieltje. Zai belt mie zodounde al-tied mobiel op en doarvandoan docht ik dat ik mien vriendin aan lien haar. Dat, zodounde. Begriep ie wel? Mor nou wait ik nog aal nait hou joe aan mien mobiele nummer..."

"Toet... toet... toet... toet..."

"Huh? Hm..., man het zeker ophongen... Nah, wat n verstand, ik moak toch mien excuses? Ain mit n kört lontje heur..."

**Bé Kuipers**

## Beiroet ( Libanon )



Wie valen van hoogte deel  
t is nait vaaileg  
stoef boven zee n landing  
op n boan mit goaten  
aankomst veur t woaren van vree

ontvangst in hetten  
maank t leven van dit laand  
ver vot t geluud van geschut  
tel seconden as vanzulf en  
k zai n wereld aan schaarven  
bie insloagen mit braand

onderwegens deur kampen  
Sabra en Shatila  
t gezicht van geweld kinder  
ol minsen en vraauwen  
n opholden haand  
t voel van armou bie stroat

ik dink hiernoa aan guster  
soavends loat twij kopkes  
boven dekens dij sloapen  
strik even deur t hoar n kuske  
en fluuster dat k goa

mit t woapen in haand  
gevuil van onmacht twievel  
wie stoan te kieken aan kaant

**Jan de Jong**

## Roadblock ( Libanon )

n Weg laangs kust noar t zuden  
de Riviera van dit laand  
gain minsen allinneg zai  
dij deurgoan veur soldoaten  
en tanks kapotschoten hoezen  
van t stee Damour  
wie binnen stil t beeld van dood  
t moorden van even leden

bie de Litani  
stopt t heden in gebelk en gepoas  
het dinken is doan  
t vraid op gezichten sprekt  
geweren binnen hier boas  
t leven staait stil  
in dizze wereld telt staarkste  
wie heuren hier nait  
ik bin n vremde vuil mie n dwoas

dizze stried hebben wie oefend  
thoes wonnen wie mainsttied.

Jan de Jong

## t Recht ( Libanon )

Ze lag doar  
noast t pad  
bie t puun  
aan kaant

onschuld  
in t zaand  
langs n waang  
krulletjes swaart  
mit rood

de Dood  
van ver vot  
onzichtboar  
inainen dichtbie

as vergelding  
n woarschaauwen

ik zai  
nog aal  
t gezichtje

van t wichtje.

Jan de Jong



## Òfschaaid. Libanon veur Bilqis )

n Ploaten onderdak aan kaant  
van stroat hier bin k thoes  
doagelkse proat kovvie  
en haitied over bie ons  
t leven doar zai om vragt  
k heur van zuskes ain  
dij traauwd eerdoags  
n oetkozen oom  
zai wil nait  
t gezicht n pa dij slag

hai gef t n haand let mie proaten  
laagt tanden van gold  
is kwoad  
zol zien dochters wel kriegen  
t Geleuf en gewoonten  
naachts wordt op mie schoten  
t antwoord

leste kovvie n 'sandwich egg' zwiegen  
ogen doar handen in wrieven  
neem mie aans mit loat mie nait hier  
asjeblijft  
beden om te blieven

wie goan vief uur amper licht  
t geweer blift hier  
gevuil van stried  
zain stroaljoagers en bommen op Tyre  
vergeet dit leven dink ik  
hier vandoan

even boeten de post  
in t verbörg noast t hoes  
zai ik heur stoa.

Jan de Jong



## ADVERTENZIE



Hai luip nogal opvalend over t perron. n Grode bloume har e in t knoopsgat van zien jaze. Je konden zain, dat e der alles aan doan har om der zo veurdaileg meugelk op te stoan. Mor zien gezichte ston op dunder mit zwaart snij. Dat paasde ja nait bie mekoar. Hai stapde in traain

en luit zok op de baanke noast mie zakken. Dou de traain begunde te rieden, wazzen wie nog aal mit zien baaident en kon ik hom ains goud bekijken. Hai keek tou t roetje uut mit n woazege blik in d'ogen, dij van de veurbiesoezende poalen niks zagen. Noa n zetje keek e mie ains aan. "Nait veul volk, hè?" zee e.

"Nee, om dizze tied is t nooit drok," antwoordde ik.

"Zollen der dammee nog gownent bie ons instappen?"

"Ik wait nait."

"Om vijf uur zel t wel drokker wezen. Den kommen schoulen in Stad uut." Ik knikde. Dizze man was ja dudelk om n proatje verlegen.

"Zo te zain waarken ie nait in Stad?", zee ik doarom.

"Hou kennen ie dat zain?" vruig e verbaldereerd.

"Ie hebben joen schiere goud ja aan en dij bloume duudt ter ook nait op dat ie aan t waark west binnen." Verschrikt greep e noar zien revers en reet de bloume uut zien knoopsgat. Hai ging stoan, dee t roetje noar omdele, stak zien haand noar boeten en luit de bloume vlaigen. "Wat doun ie nou? Wil je dij bloume nait langer op hebben?"

"Och man, hol joe stil. Wat het dij bloume nou nog veur zin?" Hai was dudelk aanbraand en ik huil mie mor stil. Net zo as e zegd har. Mor noa n zetje begon e zulf weer te proaten. "Hebben ie n vraauw? Binnen ie traauwd?" vruig e mie.

"Joazeker man. Ik ben traauwd." antwoordde ik.

"Dat huift hail nait zo zeker te wezen," ging e wieder.

"Ik ben nait meer traauwd." Hai zee t zo mit ondertoon van: Nait elk is traauwd. "Ik ben traauwd west," luit de man der op volgen, "mor mien vraauw is twij joar leden uut tied kommen."

Op zokse ogenblikken wait ik nooit wat of ik zeggen mout en dee t zwiegen der dus mor tou. "Ze het kanker had. Binnen t joar was ik heur kwiet. In t begun moaken de dokters joe nog wies, dat t aalmaal wel weer goud kommen kin. Mor noa n poar moand har ik t wel bekeken. Der wer mie te veul van de hak op de tak sprongen. Eerst chemotherapie en din weer medesienen, din weer n zetje bestroalen, den weer wat aans. Elke moal wat aans. t Was aal uutperbaaiern. Mor t ain holp zoveul as t aander. Der was gewoon niks meer aan te doun. En dou heb ik t gewoon vroagd. Hail gewoon n dokter aanschoten en vroagd hou

of t er bie ston. "Hopeloos," zee e. "Reken mor naargens meer op." En doar stonden wie. Reken mor naargens meer op. En wieder din? t Is ja of joen haile hebben en hollen onder joe votzakt. De vraauw kreeg netuurlek n minne tied. Vanòf dat ogenblik kwam ze ook nait meer tou bèrre uut. Ze wol gainaine zain. Ze mos gewoon kloar worden mit t idee, dat t ende der heer was. Dat het zo n dikke moand duurd en dou stapde ze op n oavend zo mor bie in koamer. "Steven," zee ze, "wie goan op vekansie. Ik heb aaltied geern de baargen zain wild en dat gaait nou nog gebeuren." Twij doage loater wazzen wie al onderwegens mit d-auto. Ze het de baargen zain, meneer.

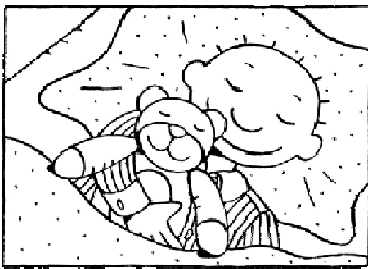
t Was ain van de mooiste weken dij wie ooit mit zien baaident had hebben. Vattien doage loater hebben wie heur begroaven. Twijenvatteg joar is ze worden. En doar stoa je den. Allaine. Kinder hadden we nait en den is der niks om op terugge te valen. Eerst perbaai-erde ik mie wat te redden, mor dat ging op den duur nait. Huusholden doun is ook n vak en mien handen stonden doar nait noar. t Wer aal mor slimmer. Ik har slim wènst van heur en op t leste dee ik niks meer. Eten bie petatboer en soavends de kroug in veur n beetje aanspraak. Mor in de kroug mout je nait wezen, ook al heb je nog zoveul verlet om n beetje aanhold. Op t leste het n kammeroad mie doar vothoald en mie stief de waarhaid zegd. Bie hom en zien vraauw bin ik weer n beetje op verhoal komen. Dat wazzen ja beste lu en ik zel heur aiweg dankbaar blieven. n Week of wat leden begon kammeroad ter over. "Steven," zee e. "doe moust ains uitkieken noar n aander vraauw. Allain is mor allain en dat is niks veur die." n Aander vraauw? t Was asof e mie n oneerbaar veurstel dee. "Dat nooit!" ruip ik helleg. "Dat kin ik Elsie nait aandoun."

"Elsie is der nait meer, jong. En dou moust wieder." Ik heb ter over noadocht en noa n poar doage mainde ik dat e aiglieks wel geliek har. Ik heb de kraande noaken bie de kennismoakensadvertenzies en doar ston wel aine bie dij mie paasde.- Jonge wedevraauw van vatteg joar zöcht schiere man.- Ik heb heur schreven en deur tillefoon hebben wie n ofspraak moakt in t vis-restaurant in d'Herestroade. Ze kon mie herkennen aan n bloume in t knoopsgat. Zai zol ook aine op heur mantel doun. t Was wel n slim zenewachteg gedou, mor ja, doar mout je deurhèn. Om haalf vare zat ik op d'ofsproken ploatse. Noa n haalf uurtje was der nog gainaine. Ik begon te denken, dat ik op de verkeerde dag hèngoan was. Ik bestelde mie nog kop kovvie en wachde nog n haalf uurtje. Der kwam gainaine. Dou bin ik opstoan, heb mien kovvie betoald en heb n tillefooncel opzöchd. Ik kreeg heur zulf aan de liene. Ze kwam nait, omreden ze har al n aander kerel. n Ol buurman, dij ook allenneg woonde en woar ze t verleden weke mit ains worden was. Ze duurde mie zulf staarkte toewensen.

Och man, wat bin ik doar inlopen. Zowat dou ik ja nooit weer." Hai stènde en keek in gedachten veur zuk uut. "Nooit weer," zee e nog n moal. "k Zel mie zulf wel redden." Dou ik uut traain stapde har ik dik medelieden mit hom. Hai stak nog even moudeloos d'haand noar mie omhoog. "Aarme man," docht ik. "Dat zo'n mens hom zo'n kroon op de kop zetten kon."

Henri Wierth

## Drokte



'Ons behang is toch wel oareg geel nait? En t plefon ook!' Vraauw staait te moppern achter ien koamer. Ik doek achter kraant, wat komt ter nog meer, dink ik. 'As wie boudel ais goud aanpakken en gaang ook geliek mitsauzen.' t Is even stil. 'Heurst mie aiglik wel?'

Ik dou kraant ommeneden. 'Wat zegstoe?' 'Joa hur, Jan onneuzel. k Zol mor vroagen ofstoe n borrel wilt.'

'Zo vrouw op mörn al', zeg ik.

'As der n fersounlek mins over vlouer komt monnen wie ons glad schoamen', heur k .

'Dij kommen hier nait, wie kieken ankommend veujoar wel ais.'

Aal brommend lopt ze noar t glaas. 'Ik begriep nait woar of ze blieven', zegt ze. Ik kiek over kraant. Oma wacht op Jampie ons achterklaainkiend. Leutje Jan monnen wie zeggen en gain Jampie. Klaaindochter mout om bosschop en het gain oppas. No komt e bie ons boudel op kop zetten. Leut'jong is bienoa vaaier en n hantam, din hai mag ales van zien ollu. Even loater is e der al. n Tas mit pakkellarrie bie hom. Oma krigt zien sloap- en vouerschemoa en hai mag gain zuitgehaid. Ik zeg dat hai hier aan t goie adres is. Dreuge worst en n stukje kees en wie zollen hom gain jannever geven. k Vroag geliek houlaank of e blijft. Ik zai ain vergrèld kieken en goa kraant mor even noar burenen bringen. Jampie lopt al mit n mond en n haand stief vol banaantjes en schoempkes as k weerom kom. Op toaveltje

staait n glaske ranja mit n pleverkouk. Hai zol bie zien oma gain honger kriegen. As k nog n kopvol kovvie pak, heur k hom mit oma ien gaang. 'Nee Jan, doe maar niet. Nou, gewoon even op staan dan. Goed vasthouden hoor. '

Ik kiek even om houk. Jampie staait op oma heur scootmobiel. 'Wacht maar, oma gaat wel even zitten.' En oma zet gat op t mobiel. Ien tied draait Jampie t sleuteltje om. n Scootmobiel kin rad ien zien achteroet zai ik. Wat n gang. Oma gilpt, twij dikke swaarte daipe krazzen laangs muur en n scootmobiel mit achterkaant deur t glaas noast veurdeur. Ik heb weer wat om hannen. n Uur loater bin k kloar. n Holten bret noast veurdeur, schilder wait moat en ons gaang mout vernijs stukkedoord worren. Intied zitten Jampie en oma te kleuren achter aan toavel. Hai het zulf n kleurbouk mitnomen allinneg kleurpotloden vergeten. Oma wait nog n rode en n swaarte benzinstift te liggen achter ien keukenloa. Jampie is ien aal geval rusteg en ik goa veur zitten om wat te lezen. n Poeske loater wil Oma boudel kloar zetten veur broodeten en vragt of k eefkes om Jan dink. Hai zit mooi te taiken en k goa hom mor nait steuren. n Spannend bouk en net as k lees dat ter ain van n brug vaalt, gilpt oma vernijs hail boudel bienkander. Ik zit stiefoet. Wat nou weer. Jampie het n hail grote taiken moakt veur oma op t behang. n Onbewoonboar verkloard hoes zo t liekt, bloumkes, n poes en n zun zo as hai oma oetstukt. Thee is kloar en wie dekken toavel. Oma het vast n stoetje smeerd veur leutje jong. Körsten der of, dik sjim en ien blokjes. Hai kin boudel zo aan vörk prikken. Wat of dat is, wil e waiten. Hai het gain zin, wrift hom ien ogen en wil n dubbelklapstoetje mit pindakees. Omreden wie hemmen gain pindakees mag hai van oma kees öfsnieden. Noa n zetje liekt ons kees nait meer op kees en huift Jampie nait meer. Of e meschain op bedje wil vragt oma. Dat wil e gelukkeg, op t groot bèr. Mien blouddruk zakt, even rust. n Ledekant beneden ien n bejoardenwonen doar kin niks gebeuren. Even loater is oma der weer en druk ik deur dicht van sloapkoamer. 'Wat dustoe nou', ropt ze. 'Zo kinnen wie hom nait heuren.' 'Dat liekt mie goud tou en deur blijft mooi dicht', zeg ik. n Dik haalf uur loater gaat oma even verzichteg kieken, t is zo stil. Verbildert stoff zai sloapkoamer oet. Hai is vot. Staait n stoul veur t glaas en roam staait haildaal lös. Gain Jampie. Gelukkeg vaalt e nait van grode hoogte

roup ik en droaven wie noar boeten. Ien gain wegen of velden n Jampie. Naarns ien hail buurt te vienen. Intied het buurvraauw plietsie beld. Ze binnen mit vaaiër man staark en willen eerst ais ien hoes kieken. Ien sloapkoamer gain Jampie. 'Joa', zegt ain van plietsies, 'kiek, doar is e.' Onner bèr ligt e rusteg te sloapen. 'Ssssjjhhhtttt', zeg ik,' nait wakker moaken.' ' Gaauw noar koamer.' Noa kovvie lot ik plietsies oet. Ze lagen vrezelk as wie ien gaang staan.

'Wat zetten wie ien t report?', vragt ain en knist. 'Dat opa dommee behangen en sauzen mout', zeg ik.

Jan de Jong



## n Nije boksem

Wie zaten net achter kovvie smörns achter t hoes, t was oareg waarm en buurvraauw haar al hikhakkerij. Dat, dit kon zo nait langer, hai zol hom schoamen en vanmirreg votlandelk noar Stad veur n nije boksem. t Was eefkes stil en buurman pebaaiërde nog dat ter niks mis was mit dizze boksem en dat hai buurman helpen zol mit zoagen.

Even loater kwam e zeggen dat t nait kon, der was wat tussenkommen. Mien vraauw knees. En no was e der al weer even noa theedrinken. 'Ik help die vot mit', zee e. Hai keek nogal swaart. 'Wie goan eerst wat drinken', zee k, din ik was glad nijsgierig worren.

'Man', zee buurman, 'ik haar weer wat vandoag.' Hai vertelde dat zai bie C&A noar n boksem op zuik zollen en vraauw haar al roezie kribt derveur. Der wazzen meer winkels bie C&A en zai zag netuurlek alerhande koopjes en wol even kieken veur nije schounen en n jas ien aanbaiden. 'Wie kommen hier veur n boksem haar buurman roupen', doe gaait mor schounen en n jas kieken,

din goa ik noar hoes. Mis was t. Bie C&A haar zai hom drij boksems ien handen drukt en roupen van pazen. Zai ging intied ook even bie n jas en n bloeske kieken. 'Ik noar zo'n hokje', zee buurman, 't benaauwd swait al op rug. Eerste boksem paasde geliek, kloar, niks dij aandern pazen. Wie konnen weer noar hoes. Dou ik boeten t gerdientje ston sprak n man, dij doar ston, mie aan. Zo'n gladde Stadjer, hai haar n bh dij e mie ien handen drukte. Of k dij even vaasthollen wol din hai mos nog n poar hoalen. Doar ston k veur t aander pashokje en geliek stekt n blode aarm noar boeten dij wat hinneweer griept en vuilt. 'Toe nou', heurde ik, 'niet klieren nou, geef!' En ik gaf heur bh. Zai kon rad din t gerdien ging n endje aan zied en kwam n blode rug ien t zicht.

'Kriebel', even zee zai, 'ik heb zo'n jeuk, t is ook zo warm. Wat mos ik. Verzichteg kriebelde k wat mor t wicht kreeg der nog meer jeuk van.

'Harder', zee zai, 'dat kun je anders ook wel.' Ik mit mien roege handen wrieven en geliek keek zai over heur scholder en vraauw om houk, om te kieken hou of t mit mien boksempaasderij was. Hail C&A op kop wat n toustand. En dij kerel van heur was vrezelk kwoad. Ik mos zulf boksem òf reken din vraauw ston boeten op mie te wachten. 'Ik hoal ons n vleske bier', laagde ik, 'doar bistoe wel aan tou ducht mie nait?'

'Neem hail krat mor mit', heurde k buurman stinnen.

'Nou al aan t bier?', vroug vraauw. 'Verschrikkelk, wat ons buurman wel nait overkommen is!' Ik zuchtte mit mien vrezelkste toustandgezicht en schudkopte. Zai keek mie mit grode ogen aan en ik gaauw noar boeten. 'Proost buurman, op dien nije boksem mor nait.' k Stak vleske even omhoog. Oet mien ooghouken zag k dat vraauw bie bureen achterom ging.

Jan de Jong

## Oetlaggen



Laagst doe? Houvoak komt t nait in sproak te pas, as n aander t verhoal, dat hin veuren bracht wer, nait leuven wil. t Is meschain wel ongeleuflek wat e veurwoar zegt. Ok Sara, vraauw van ol Oabram leufde der gain mieter van dou heur aanzegd wer, dat zie op heur older nog n potje kriegten zol. Was ja kompleet riddersloagen dou ze dizze onwize proat heurde. Ze was doarveur ja veuls te old. Wis der recht gain road mit, doch wer t heur veur wizze verkondegd.

De Heer beloof t Oabram in n visioen dat nait zien knecht Eliëzer oet Damaskus zien aarvenis kriegten zol, mor n kind dat joe as voader krigt. Lees t mor noa in Genesis 15 vers 4 en 5. Kiek noar de steerns en pebaar ze te tellen. Tel de zaandkôrrels in de woestijn. Zo groot in getal zel dien volk wezen. Sara laagde dou ze veur tinde zat en ze dizze ondenkboare woorden heurde. Doar kin n normoal denkend mens vanzölfs nait bie. t Was roar, mor doch woar!

t Duurde aal mit aal twij langen en twij kôrten, mor aal wat der kwam, gain kind. Ten ende road stelde zie veur, heur Egyptische sloavin Hagar aan Oabram te geven, omreden dat zie din n kind boaren zol, in heur naam. Noa n bult vieven en zessen stemde Oabram tou en noa n zet wer heur zeun Ismaël geboren. t Was in Sara's ogen ja ok nait zunder reden west, dat ze heur slavin Hagar aan heur kerel aanboden har, omreden dat ze heurzölf al laank in overgaang rekende en t zo laank duurde alear Gods woord oet kwam.

Doch bleek zoch hail wat aans oet. Wat bie mensen onmeuglek is, is bie God ja wel meuglek. Mor dat fragt n groot vertraauwen, woaraan t bie ons voak ontbrekt. De Grode Boas van t leven dut aans aaltied wat e ons touzegt, mor wel op n tied dij hom t beste paast. Nooit op bevel van Zien onderdoanen!

t Onmeugleke bleek oetendlek bie God wel meuglek te wezen. Sara gruide tegen de klippen op en elks, Oabram in t biezunder, keek zoch d'ogen oet.

Was din ok slim wies mit heur. Sara wis nait hou ze t har. Op heur older nog moeke worren.

Hagar kwam vanòf dij tied op daarde rang en was slim niets op heur boazin. Kon t nait recht zetten. Dee heur stinkende best t heur boazin min noar t zin te moaken en dou Sara's eerste geboren was, kon ze dat onnuur zetten. Schuunde heur aigen zeun op om Izak te ploagen, van dij gevolgen Oabram heur mit heur zeun en n kruke woater en n pongel stoede votsturen mos. Gelokkeg overleefden moeke en zeun heur raaize.

Bie ongeleufleke verhoalen laggen wie ons voak de buutse oet. Zokswat beurt ja aaltied allent in t boetenlaand, nooit hierzoot veur deure! Doch is der wizze meer tussen hemel en eerde as wie mit ons (on)verstaand begriepen kinnen. Zeg nooit nooit! Wondern binnen wereld nog laank nait oet. We pebaren Char, Derek Ogilvie en zukke lu meschain te begriepen, mor worren steevast mit aigen ogen bedrogen.

We laggen der wat om, krek as Sara dou ze t ondenkboare nijs heurde. Gods wegen binnen ondeurgrondelk. Wondern bestoan nog aaltied, ok in onze tied! Lees t Bouk der mor op noa!

Roel Sanders



## Volk van God

In t Bouk der Bouken, de Biebel, worren aaltied mit haaidens, zo de nait-jeuden bedould. Van dij gevolgen, dat wie doar sikkom allemoal tou beheuren. In d'ogen van de jeuden is aal wat in onze Biebel staait kulkouk en onwies. Hebben der n hail aandre verkloaren veur. Allah, Abba, Voader, God is in beleven van n haile zoolu ain pot nat.

Jeuden broeken veur heur geleufsbeleven de Thora, grotendails t zölfde as eerste vief Biebelbouken en de Talmoed, woar honderden



leefregels veur n beliedende jeude stoan. Schriftgeleerden, Farizeeërs en Sadduceeërs, hebben doar n grode haand in had. Doarmit dochten ze t volk in haand te kinnen holden. Hou beder t volk heur aan dij regeltjes huil, des te geleuveger ze wazzen. Kregen zo wizze n ploatske veur de troon van Aalmachtege.

Jezus, de Messias (Zoalegmoaker) het dat terogebrocht tot twij regels. Hol van elks - woar je mit van doun kriegen - as van jezölf en geef God de ere dij Hom toukomt! Doar het n mens haanden ja al meer as vol aan.

Ok n nait-geleuvege, dus n haaiden let zoch in lieke bewoorders over aandern oet. Krek as n jeude zok aargert aan n nait-jeude. We hebben mekoar zo niks te verwieten. Elk het doarover zo zien aigen gedenk. Menshaid is doch nait zomor plotsklaps oet locht valen kommen en op dizze wereld zet. Evoluutsie brengt ons ok nait veul wieder. Wie nemen aan, dus leuven dat ales op eerde zien zuver doul het. Doarom as wie leuven in meroakels en n Verlözzer dij zoch om ons aan t kruus spiekern let, din kinnen wie oet Gods woord forsie hoalen tot zoaleghaid. Veur zukkent is Biebel n wëlle van leventeg woater. Doaraan maggen wie ons elke dag spaigeln.

As je paartieds verdraiteg binnen, kiek den mor ains in joen haart, din zel je zain, dat joe schraiven om aal wat joe bliede moakt. Zuik op joen menaar pad noar t locht en pebaaier Hemel te verdainen. Wereld kin der – ok in dizze tied nou alles op hobbel liekt te wezen – mit goie wille van elkenain nog hail wat op veuroet goan. t Kin nog as elks zien best dut!

**Roel Sanders**



## Grunneger ode aan Jopie Huusman

n wegsmeten pop mit n barst in kop  
gainain dij t ding nog mist  
n ol piekhok, haalf verröt  
wat voage letters op n ol kist  
n stoapel graauwe dekens mit n sirreltop  
tot op de droad versleten lompen  
n rood emailleerde bottervloot  
gummistevens, olle klompen

n vaarveloze boetendeur  
wegroustende scharnieren  
n wegsleten tekst, hoast zunder kleur  
schroal, oetblaikt tot in de kieren  
n borstrok mit versleten ellebogen  
oetrustend op de leunen van n stoul  
n slabbe lijs, twij lege ogen  
weemoudeg mit n onbestemd gevuil

n baaien hemd, n melkersboksem  
ontelboar keren versteld  
n stoapel houden in n houk  
ooit werren ze bruukt, nou binnen ze oetteld  
n jutezak, verblaikt en scheurd  
der veur n man, de kop gebogen  
n sjekje draaiend, ongesteurd  
zien aigen beeld veur d'ogen

n körkengordel aan n deur  
schounen, petovvels, roavels, goaten  
n grieze stofloag overdekt de kleur  
nou òfdaankt en allinneg loaten  
n kunstenoar mit n laifdevol geduld  
gaf t òfgedankte weer op t linnen  
n minsk dij zien goave zo vervult...  
vervult doarmit zien mitminsk ook van binnen

**Joop Klompjen**

## t Ènne der tiden



'Ik wait t nait...', zee Geert. 't Is bienoa 21 december en dat holdt mie toch wel slim bezig. Ik heb verschaaiden keren keken op t internet. Volgens de Maya's is t ènne der heer. Dij olle Indi-oanen hebben n poar doezend joar leden de omwenteling van de moane berekend en zai zatten der mor 34 seconden noast... Ik neem dat wel serieus. Binnen al genog lu in de wereld dij zuch n onderzeeër kocht hebben of zulfs n aark baauwd hebben.. Kiek, wie hebben gain kinder, mor ik wol toch wel gern mitmoaken wat der nog aalmoal gebeuren gaat. As ik t oetrekten heb ik mit mien achtenzesteg joar bie leven en gezondheid meschien nog wel vieftien joar tegoud, wat hebben wie te verlaizen?'

'Doe haalfmale', zee Tinie. 'Doe mainst toch nait dastoe n aark baauwen wilt omreden dat dij olle indioanen veurspeld hebben dat de wereld vergaait? Boetendes, bist ook veuls te loat, dat gaaistoe nait meer redden. Dij lu in Drachten binnen doar in 2007 al mit begonnen en wat zai in 5 joar baauwd hebben wolstoe even in vijf weke doun?'

'Tinie, dizze wereld is zaik, doe waist ook wel wat der aalmoal loos is. Mensen hebben dizze wereld kepot moakt en ik ken mie best veurstellen dat t ènne der heer is. As wie den gain aark meer baauwen kennen, den zol ik zeggen dat wie ons kelder ombatterijen, zodat wie in elk geval nog wat joaren bie mekoar wezen kinnen...'

'Doe bist gek', zee Tinie. 'Wie goan op bèrre. Aal dij fiebeldekewinten. Ik mout der nait aan denken...' Mor snachts wulde en wulde Tinie noast Geert en kon nait in sloap kommen. Nog vijf weke en den was t 21 december. En in de duistere nacht zag ze de wereld vergoan. Weg van heur Geert woar ze al sikkom viefteg joar gelukkeg mit

was en dij ze toch nait missen kon. Nou stel joe veur dat dij Maya's t toch bie t rechte ènne hadden.. Tinie begon hom te kniepen.

Aanderdoags zee ze tegen Geert: 'Meschien hest wel geliek... Waist t mor nooit. Kin ja gain kwoad dat wie de kelder inrichten as noodopvang en as t aal goud gaat den kinnen wie ons kelder altied nog verhuren of wie moaken der kantoor van. Zetten wie doar de computer hin, den huif ik doar ook nait meer tegen aankieken... Wie doun t gewoon...'

Geert en Tinie muiken plannen om 21 december 2012 te overleven. Geert vatte de kou bie d-hoorns en begon votdoadelk de kelder op te rumen. Olle raive, olle bloumpotten en aal wat gain nut har as de wereld verging wör bie t ol voel zet. Noar n poar doagen was kelder schier opruumd. Dou kwam t probleem van d'eterij. Tinie mainde dat je t beste blikken gruinte, blikken soep en boeskool insloagen konden.

Noa twij weken wazzen ze zowied dat ze n wereldoorlog van 5 joar wel overleven konden.

Noabers dij ze in de winkel tegenkwammen harren al vroagd of ze aan hamstern was en of waspoeder op de bon kwam.... Mor Tinie laagde en zee dat t kwam van d'oprumen en de crisis... Aiglieks schoamde ze zuch ook wel n beetje, mor d'angst won t van heur verstaand. Ondertussen har Geert via Marktploats n noodaggregoatje kocht veur de stroom. Zai wollen ja nait in duustern zitten as de wereld verging en boetendes, zo'n ding was ja nooit vot. Zetje loater bedocht Geert: 'Draank. Wie willen ja ook nog wat plezaaier hebben mit ons baaiden...'

'Mor ons hond mout ook mit', zee Tinie en wees op heur Jack Russell dij kwispelnd om de toavel luip en gain flaauw idee har van wat hom boven de kop hong. 'Mor wie mouten den wel n kammeroadje hebben veur ons Jacki. Hai kin ja nait alleneg blieven as de wereld vergaait.' En omreden dat zai altied al n lutje hondje der bie hebben wollen, kwam der n weke loater gezinsoetbraiden... Lutje Jack Russell dij 'Maya' deupt wör. 10 december. Kelder was kloar. Geert har der n geweldeg mooi logement van moakt, mit stoapelbedden en kaasten vol mit snert in blik, bonen in potten, kisten vol mit wotter in vlezzen en vanzulven ontbrak t zeupie ook nait. Tinie har deuze vol mit spelletjes en puzzelboukjes verzoemeld zodat ze zuch nait vervelen zollen. Was stee veur 6 man in kelder. 'Mit ons baaiden is t ook wel slim

ainzoam', von Tinie. 'Wie mouten der es over noadenken wel of dij vaar overblijvende steden innemen meugen. Kloaverjazzen mit twij man wil ja nait en mit ons baaiden kennen wie ja ook gain joaren proat holden...'

Geert was t der vot mit ains. Mor dou kwam t aan... Wel zollen ze nuigen? Mozzen ja wel lu wezen dij heur noa aan t haarte lagen. Familie hadden ze nait recht, op n poar verre oomke- en taantezeggens noa, mor doar kregen ze zulfs mit kerstdoagen nog gain koartje van. 'Loaten we Jan en Trijnie vroagen', zee Tinie, 'Dij binnen ook ja mor mit heur baaiden..' 'Gain hoar op mien kop...', sputterde Geert. 'Dij Trijnie dij speult altied vaals mit kloaverjazzen. Boetendes vind ik dat zo'n eelske mette. Dikke kwakdeuze ist. Zai wil altied ale aandacht hebben. Ik mout der nait aan denken dat ik mit heur opsloten zit in ons kelder. As ik mit heur in theepot zat, den kroop ik gewis tot de toete weer oet. Dat akkedaaiert nait. Liekt mie beter dat wie Willem en Jantje vroagen. 'Willem en Jantje? Mooi nait, dij Willem dij kin ja mor zuneg de handen in hoes holden. Altied mout e mie even aankommen as ze hier kommen en hai het altied van dij smerege opmaarkens en schune bakken. En benoam as hai n borrel drinkt. Vleden moal was hai steerndoen en har e de hupzelen om nekke hangen dou ze noar hoes gingen... Ik laag der mainstied om mor as t knipt en weer knipt den aarger ik mie dood aan hom. Dat wordt sekuur hikhakkerij as ik doar mit opsloten zit..'

'En waarom wait ik doar niks van dat Willem aan die zit!', vruig Geert stoenski. 'Omdast doe toch zeggen zolst dat hai dat nait zo maint, t is dien kammeroad ja...', raagde Tinie... 'Dee Willem dat echt waar?' Geert keek verbaalderd en ruij vergreld: 'Dij gallege kirrel, beetje achter mien vraauw aanzitten. Dat hast mie zeggen most. As ik dat waiten har den har ik hom wel even hemmeld... Dij komt der bie ons nait weer in... dij lelke haalsknoak, dij lamstroal!'

Wat dochst doe den van Gert en Sandra?', operde Tinie, 'Gert is dien oomkezegger en wie hebben der wel nait veul contact mit, mor zai binnen ook mor mit heur baaiden en t is familie.' 'Ik wait nait Tinie,' zee Geert n beetje vertwieveld. 'Dij Gert het leuf ik nogal wat maneuvelds aan t gat hangen en is slim op de centen. Hai kin volgens mie nait wachten tot wie oet tied komen omdat hai wel wait dat der nog wat te hoalen vaalt.. zol

dat wel goud komen? Van aander kaante is hai wel slim wies mit zuchzulf en wil beslist de ellende van 21 december overleven...' 'Och,' zee Tinie, 'As de wereld vergaait, vergaait de notoares ook en mit hom ons aarvenis... den hebben wie ook ja nait meer as ons kelder mit blikken bonen en boeskool.'

Dag loater belde Tinie mit neefke Gert in Apeldoorn. Hai was slim verboasd om wat van heur te vernemen. Heur nummer en adres was hai kwiet, mor zie wullen geern moal op veziede komen. Òfspraak was gaauw moakt. Hai en zien vrundin mozzen toch noar Grunnen veur zien waark, den was t ain vet òfnemen.

18 december. Snommerdags ree Gert mit Sandra de loane op. Tinie har zegt dat ze wel sloopen blieven konden, roemte zat. Doar muiken ze geern gebroek van. 't Wör n meroakel gezellege dag. Dou Tinie in keuken n glaske bier inschonk veur de manlu en veur zuchzulf en Sandra n fladderakje, kwam Geert even in keuken en fluusterde: 'Vaalt mie tou, hai is ja nait zo aigenklouk as ik docht har en kinst heur der ook wel bie hebben.' In koamer onder de borrel kwam Tinie mit t wotter veur de dokter over 21 december. Ze har docht dat Gert heur oetlaagen zol, mor dat dee e nait. 'Wij hebben er ook vaak over gesproken', zee e. 'Weet u wat? Wij blijven gewoon nog een paar dagen als u dat goed vindt. Dan kunnen we direct de omgeving weer eens verkennen.' En dou kwam Gert mit zien verhoal. Noadat zien ollu oet tied komen wazzen deur n ongeluk har hai zuch voak allenneg vuuld. Hai har n goie betrekken in t onderwies en doar trof hai ook zien Sandra. Ook Sandra was heur olders vroug verloren en zo vonden ze mekoar. Zie harren der al voak over noadocht om te verhoezen noar Grunnen omreden dat Gert doar aiglieks vot kwam. Vandoage was hai op sollicitoatsie west veur n stee in Grunnen as directeur van n grode schoule. 21 december. Kovvie was op en Geert en Tinie zaten mit heur neefke en zien vriendin aan toavel. Gert luip nog even noar sloapkamer en kwam weerom mit n vlèzze champagne. 'Ik heb vanmiddag een telefoontje gehad dat ik ben aangenomen. En zojuist las ik op Twitter dat in Nieuw Zeeland de klok twaalf uur heeft geslagen. De wereld is niet vergaan, dus een prima moment om het glas te heffen', zee hai aibels bliede. Tinie vloog noar kabinet om de zundoagse gloazen te pakken.

Mit heur varen hebben ze nog laank zeten. Mit mekoar kwamen ze tot d'overtugen dat de Maya's nait t ènne van de wereld bedoud harren, mor ain nij begun. Dou de leste champagne in-schonken was, kwam Geert in de bainen. Hai huil zien glas omhoog en zee: 'Ik wil even proosten op de Maya's. Gert mien jong, ik heb altied maind dastoe n bloazerd wast, mor zo as wie die en Sandra dizze doagen kennen leerd hebben zai ik allenneg mor n jongkirrel dij zien zoakjes goud veur mekoar het en ik bin slim bliede dat ie weer in ons leven komen binnen. Tinie en ik hebben der over had, ie komen, zolaank as ie gain hoes in Grunnen hebben, hier mor zo laank wonen. Gain ènne van de wereld, mor ain nij begun. Deur de Maya's hebben wie nou n schiere kelder, n nij gezinslid, ons Maya en ons familie weer terugge.' 'Dat hestoe mooi zegd', snötterde Tinie en dwaars deur heur troanen hin zee ze: 'Zellen wie nog n zeupke nemen? Der is genug in kelder. Of wil der nog aine n komke soep? Doar zitten wie ja ook nait zunder.'

Giny Luth



## Gadderbouk

Jan Glas is nait dood. Doarmit vertel k joe gain biezunder nijs, gelukkeg nait. Moar nait veul Grunnegstoalege dichters is t bie t leven gund, dat heur waark bie nander gadderd wordt in ain bouk.

In de verzoamelbundel (mag k dat n gadderbouk nuimen?) binnen zien twij uutverkochte bouken bie nander brocht. Noast de gedichten uut *De*

*vangers van Zummer* en *Het getal Hondje*, staat der waark in uut *Zo is t nait goan*, omtoalens van Rilke uut *Sieben Nedersaksisch* en wat nij waark. In t bouk binnen ook swaart-wit foto's te zain, dij ook deur Glas moakt binnen.

Jan Glas het in t Nedersaksische toalkontraain al grode literaire priesen uutlangd kregen. In 2006 kreeg hai veur *De vangers van zummer* de Literaire Pries van Stichting t Grunneger Bouk, in t zulfde joar won e ook de Freudenthal Pries mit vaar nije gedichten. De DvhN Streektoalprijs 2006 was ook veur hom, as ain van soamstellers van *De 100 mooiste Groningse gedichten*. In 2008 kreeg Glas t Belcampo stipendium uutlangd.

Zien gadderbouk het hom dit joar ook weer de DvhN Streektoalprijs in de kategorie poëzie en proza aanbrocht. Lesten april mog e de pries in ontvangst nemen.

Glas mag n ambassadeur van d'hedendoagse Grunneger poëzie nuimd worden, den ook boeten ons pervinzie krigt e aandacht. Aankommen juni is hai ain van de dailnemers aan t 44e Poetry International Festival in Rötterdam, doar e ook uut zien Grunnegstoalege waark veurodragen zel.

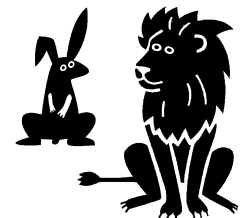
Jan Glas en zien uitgever Kleine Uil binnen bie de tied. *Dubbel Glas* is, hail nijmoods, ook verkriegboar as e-book. Dat kon wel es n nijloodje wezen in de Grunneger literoatuur.

Glas kin n braid pebliek aanspreken en dat is goud veur de Grunneger toal.

Bert Wijnholds

## Hoazen en Laiwen

(noar n foabel van Aesopus)



Hoazen betoogden op grode vergoadern dat aal daaier geliek weden zollen.

Laiwen beten terug: "Joen woorden, beste hoazen, binnen schier mor dij hebben gain tanden en klaauwen zo as wie dij wel hebben".

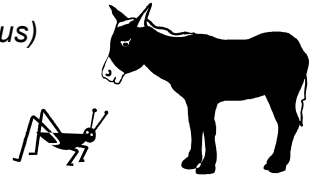
Nane van der Molen





## Ezel en Grashippers

(Noar n foabel van Aesopus)



n Ezel dij noar geluud van grashippers luusterd haar, von dat geluud aibels schier. Omreden hai wol stommegeern ook zo'n geluud moaken, vroug e wat of grashippers wel nait eten deden om zo'n schier geluud moaken te kinnen. Grashippers zeden dat zai bloots daauw dronken. Ozzege ezel nam besloet om wieder op daauw te leven en n zetje loater is e omkommen van honger.

## STROOM

Dou der stroom kwam  
veranderde laand  
kwam licht ien donkern  
welvoart mooi op gaang

Stroom het veul gouds brocht  
mit òf en tou wat mins  
in t aalgemain nomen  
brocht t elkenain wel winst

Stroom zol der heer oet wind  
vernailers kregen heur kaans  
meulens overaal deel kwakt  
gaf ròpse graaiers goud gewin

Oetkiek van schiere Grunnen,  
van polders, moaren, diek en wad,  
deur lèlke meulens bedörven,  
verwekte aalbegeern n ramp

Laifhebbers van Grunneger laand  
dij schraiven, kinnen zuk nait weren  
graiers genottern van windmeulens  
ook bedaarvende stroom bringt ja geld.

Nane van der Molen

Nane van der Molen



## Jonge lindebomen

Vrouge löcht brekt deur  
n woas van gruine dook  
jonge lindebomen kommen daartel in blad  
mor stoan wieder stief in riege  
te kieken hou wereld  
aal mor loutker wordt  
aine is nij aanplant  
dij komt der achteraan

Hanne Wilzing

## Gelukkeg In De Regen



Alex Vissering het begun april zien nijste spaigel-ploade uutbrocht. *Gelukkeg In De Regen* is zien zesde Grunnegstoalege solo-album, mit elf nije laidjes over onderwaarpen dij we goud van Vissering kennen. Hai zingt geern over perzoonleke dingen, t Grunnegerlaand en t Wad, en het ook weer zien licht kritische kiek op hou t der heer gaat in de soamleven.

Vissering het n dail van zien inspiroatsie opdoan bie n raais deur Amerikoa, van Nashville noar New Orleans. t Laid *Amerikoa, Highway 61* is n klaain verslaggie van dizze roadtrip langs The Blues Highway. t Is gain blues- moar n country-nummer, moar t kontraain woar de worrels van de blues liggen het wel zien invloud had. t Refraain is in de toal dij in Louisiana nog vrij veul proat wordt, t Fraans.

Hou zukse wiede raaizen of dat j'ook moaken, thuuskommen in joen aigen laand is ook altied weer goud. Zo zingt Alex Vissering over de *Hoaven Van Delfziel* en gaat t in *Veraander Ik De Wereld* over de wiede polders en over t Wad. Zo as hai al voaker in laidjes beschreven het, kin e doar goud tot zochzulf kommen. Of zochzulf tegenkommen, wat hom goud helpt om zien leven en zochzulf te reloativeern. Dat is wat e dut in t titelnummer.

De biezondere reggae *Zolt, Peper, Siepels, Knoflook* legt n verbinden tussen twij van zien laifheberijen, de noatuur en lekker eten. Bie t kieken noar koiën, zwientjes of aander daaier, denkt hai der wel es aan hou je dij t beste op smoak brengen kinnen.

Opa Vissering is wies mit zien klaainkinder. Dat jonggoud kin ook n bron van inspiroatsie wezen en t verwondert den ook niks dat e Rachel en Siem touzingt. Baaiden hebben op t album n eigen laidje kregen mit *Lutje Wicht* en *Junior*. Hai

kikt mit bewondern en verwondern noar de beudels, geeft ze goie road en wil n grootvader wezen om groots op te wezen.

De zesde van Vissering het n mingelmous van stielen, zunder dat t n toezeboudel worden is. De countrymeziek klinkt in meer laidjes deur, moar aander soorten van meziek hebben net zo goud n stee vonden op *Gelukkeg In De Regen*. De meziek is moakt mit instrumenten dij over d'haile wereld bruukt worden, dat is n verbindend element dij t album tot ain gehail moakt. Der zit ook n jentegheid in dij typerend veur Alex Vissering liekt. De laidjes binnen nait zwoar op d'haand, ook nait mit moatschoppij-kritische teksten. De zesde is den ook weer n echte Vissering.

Bert Wijnholds